

شریعت طالبان و بی مقوقی کودکان

سیامک بهاری

اخیرا نهاد تحقیقی «رواداری» که تحت نظر سازمان ملل، توسط شهروزاد اکبر فعالیت می‌کند گزارش تکان دهنده‌ای از وضعیت کودکان در افغانستان تحت سلطه طالبان منتشر کرده است. یک کشور را که دو دستی تقدیم طالبان کردند اینک شیرازه‌اش چنان توسط طالبان از هم دریده است، که دیگر نمی‌شود پشت الفاظ مضمئر کننده صلح همه شمول و اراجیفی از این دست پنهانش کرد.

اینجا افغانستان است. سرزمین زخم‌ها و دردها و روئیاهای ناتمام مردمانی مصیبت‌زده که بیش از چهل سال است توسط انواع جنگ سالاران کرایه‌ای شخم می‌خورد. آمریکا و شرکای غربی آن یک جریان وحشی تروریستی-اسلامی را روی سر آن گذاشته‌اند، تا بیشتر به جامعه خون بپاشد، و انسانیت را لگدمال کند.

گزارش «رواداری» اگرچه بر دوره حاکمیت و تسلط طالبان محدود شده است، اما همه سر فصل‌های قابل توجه آن تشدید تداوم وضعیت جهنمی پیشین است. افزایش اشکال مختلف خشونت علیه کودکان، افزایش ازدواج‌های اجباری و زود هنگام، از جمله ازدواج اجباری طالبان با دختران خردسال، افزایش اقدام به خودکشی در میان کودکان، خشونت و بدرفتاری با کودکان در مدارس، آزار جنسی کودکان در مدارس دینی، استفاده از کودکان به عنوان سرباز و نیروی نظامی، نقض اصول محاکمه عادلانه و وضعیت حقوق بشری کودکان خلافکار، لغو قوانین اختصاصی کودکان، رسیدگی به تخلفات کودکان با اعمال فراقضایی، عدم دسترسی به وکیل مدافع، لاپالی‌گری عامدانه در رسیدگی به پرونده‌های خلافکاری کودکان، نگهداری کودکان زیر سن و خردسال با زندانیان بزرگسال، شکنجه و بدرفتاری با کودکان، برخورد تبعیض‌آمیز محاکم طالبان با کودکان و اجرای مجازات‌های وحشیانه و بشدت ظالمانه به کودکان و در یک کلام جاری کردن قوانین شریعت ارتجاعی و قرون وسطایی اسلامی.

بازگرداندن هیولای طالبان به افغانستان، وضعیت مصیبت‌بار سابق را دو چندان تشدید کرد. گسترش فقر و فلاکت اولین قربانیانش را از میان کودکان و زنان درو کرد. قبح فروش نوزادان و کودکان فروریخت و علنی شد. با بستن مکاتب و دانشگاه‌ها به روی دختران، نکبت کودک همسری بر سر دختر بچه‌ها آوار شد. میلیون‌ها کودک به نان‌آور خانه بدل شدند.

جامعه افغانستان و در رأس آن زنان شجاع و جسور برای پایان دادن به این مصائب هولناک از پا ننشسته است. مقابله با این هیولای وحشی و همه حامیان بی‌شرم آن نبرد نابرابری است که با هزینه‌ای سنگین پیش می‌رود تا راه را بر هرگونه تعامل و سازش با طالبان ببندد و جامعه را از شر آن خلاص کند. پشتیبانی و حمایت فعال از این مبارزات یک وظیفه انسانی و جهانی است.